

Herre, Herre

Når Jesus spørger: "Hvorfor siger I: Herre, Herre! til mig, når I ikke gør hvad jeg siger?" så må det betyde i det mindste to ting:

For det første: Nogle af Jesu tilhørere bekender Jesus som Herre med munden, uden at han er det, fordi de i virkeligheden tjener en anden herre end Jesus. Det fører tanken hen på et andet af Jesu udsagn: "Ingen kan tjene to Herrer, han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon."

Når nogen derfor siger Herre, Herre til Jesus uden at gøre, hvad han siger, så er det sandsynligt, at pågældende ikke har Jesus til Herre. For i det forhold gælder et enten eller. Ingen kan tjene to herrer. Man kan altså ikke tjene Jesus om søndagen med sine ord og ikke gøre det samme med sine gerninger i hverdagen, og samtidig have Jesus som herre. Hvem kan så afgøre, om et menneske har Jesus til Herre? Det åbenbares alene ved Ånden, fordi Ånden vidner med vor ånd, at vi er Guds børn. Og det vidnesbyrd aflægges Ånden kun, når der er overensstemmelse mellem vore ord og gerninger.

Derfor går det galt, når nogle mener, at alle døbte ejer Guds Ånd. For det er forkert. Guds Ånd er Guds gave til det menneske, som Gud genføder ved tro på Jesus. At nogle fejlagtigt tror, at alle døbte ejer Guds ånd, fører bl.a. til udsagn som: "Du kan vel ikke mene, at du kan se noget, som jeg ikke kan se, for du er vel ikke bedre end os andre?"

For at undgå den slags vanskeligheder og for at gøre menigheden rummelig, så alle kan være med, så undlader man at klargøre, hvilke konsekvenser det har, at det er Åndens gerning at overbevise om synd, om dom og om retfærdighed. I stedet lader man menighedens ledelse bestemme (dømme), hvad der er synd og hvem der er retfærdig. Det fører i praksis til, at det enkelte medlem af menigheden i stedet for den nye fødsel oplæres til at sige og gøre "det rigtige", mens medlemmet til gengæld for godkendelsen loyalt bakker op om ledelsens beslutninger og gerninger, bl.a. i forhold til den uretfærdige mammon¹.

For det andet: Jesu udsagn om, at de siger Herre, Herre uden at gøre, hvad han siger, indebærer, at deres gerninger vidner imod deres munds bekendelse, fordi der ikke er overensstemmelse mellem ord og gerninger.

Hvilke ord og gerninger drejer det sig da om? Det, som Jesus siger: "I kan ikke tjene både Gud og mammon". Men er det sådan, menighederne gør? I forhold til vore daglige og jordiske behov siger Jesus: I må ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Jesu ord er ikke en venlig henstilling. Det er et påbud: I *må ikke* bekymre jer, for det at bekymre sig overlades til hedningerne, der ikke har en herre, der har omsorg dem. Men det har Guds genfødte. Altså: I *må ikke* bekymre jer.

¹ Loyaliteten er begrænset over tid. For den manglende genfødsel fører til kødelig magtkamp og splittelser.

Men hvad er det, der hele tiden bekymrer menigheden? Er det ikke netop udkommet, midlerne, mammon? Er det ikke det, der hver måned er en fast del af indholdet i menighedernes blade og skrifter. Ledelsen er konstant så bekymret for økonomien, at den fra tid til anden synes at stille spørgsmålstejn ved, om jeg som et Guds barn giver nok til Guds riges arbejde.

Eller er det sådan, at menighedens ledere er fritaget for Jesu påbud om ikke at bekymre sig? Nej, ingen er fritaget for lydighed, for dertil er vi udvalgte.

En anden side af denne sag: Når stort set alle organisationer, der bekender sig som Kristi tjenere, ikke undser sig for uafledeligt at bekymre sig for økonomien, er det så, fordi vi ikke behøver at tage Jesu formaninger og påbud alvorligt? Hvis svaret er ja, så er konsekvensen, at vi selv må afgøre, hvilke af Jesu udtalelser, der skal tages alvorligt og hvilke, vi kan tage let på. Dermed har vi sat os som dommere over Guds ord, og så er Jesus blevet en samtalepartner, som vi efter for godtbeholdende kan være enig eller uenig med. Desværre synes den attitude at blive stadig mere udtalt blandt dem, som kalder sig kristne. Men de, som handler således, gør Gud til en løgner, og de glemmer, at Gud er Hellig, at Jesus er Sandheden, og at vort forhold til Sandheden afgør, om vi på dommens dag skal regnes blandt de retfærdige eller blandt de fortabte.

Jesus er evigt uforanderlig den samme, og han spørger stadig: "Hvorfor siger I: Herre, Herre! til mig, når I ikke gør hvad jeg siger?" Og han føjer til: "Salig den, der ikke forarges på mig."